

Qui és, què pensa i d'on ve Anna Gabriel?

L'exdiputada de la CUP Anna Gabriel s'ha exiliat a Suïssa i no ha anat a declarar davant el jutge Llarena, que ja n'ha demanat la detenció si torna a trepitjar l'Estat espanyol. Més enllà del rebombori mediàtic, quin és el pensament polític d'Anna Gabriel? CRÍTIC recopila les reflexions de fons de la dirigent cupaire.

Redacció

L'exdiputada de la CUP Anna Gabriel s'ha exiliat a Suïssa i no ha anat a declarar davant el jutge Llarena, que ja n'ha demanat la detenció si torna a trepitjar l'Estat espanyol. La sallentina ha assegurat que, d'una banda, no creu que tingui "un judici just" a Espanya i, de l'altra, la CUP ha explicat que aprofitarà la seva presència a Ginebra per obrir un "front polític amb l'objectiu de visualitzar i internacionalitzar el conflicte". **Més enllà del rebombori mediàtic, quin és el pensament polític d'Anna Gabriel? CRÍTIC recopila les reflexions de fons de la dirigent cupaire.** Del llegat familiar, de classe i feminista. Des del municipalisme fins al Parlament. De la CUP, els seus valors i les relacions amb ERC i els Comuns.

Anna Gabriel en una entrevista a TV3 aquest dimecres, 21 de febrer / CCMA

El llegat familiar: l'anarquisme i el PSUC

"El meu avi era treballador d'una mina i va ser de la CNT, un sindicalista de base. Durant la Guerra Civil, com tants d'altres, va defensar la República. Una part dels meus orígens són allà, però probablement hi ha més en la meva àvia. Ella era una feminista que potser mai havia dit que ho era perquè no ho sabia. Era feminista per intuïció. En canvi, **la meva mare va ser durant molts**

anys militant del PSUC. Recordo molt clarament quan el meu avi deia coses com que el nacionalisme era una maniobra de la burgesia per dividir la classe treballadora. Quan vaig començar a anar a les primeres manifestacions de l'esquerra independentista, ma mare em deia 'per què no et poses a les joventuts d'Iniciativa?'. No acabaven d'entendre per què no feia aquesta aposta. Però també és veritat que el país s'ha sacsejat. I avui ma mare ha fet una defensa aferrissada del projecte polític de la CUP."

La lluita de classes

"Fins fa poc eren poques les veus que qüestionaven el capitalisme i nosaltres també ens hem de dedicar a conscienciar i fer pedagogia política. En aquest país en el terreny de les consciències, des de la perspectiva de classe i de gènere, és evident que no està tot guanyat. **Si no hi ha un moviment de masses, és per molts factors, segurament perquè l'esquerra en aquest país va abandonar aquesta tasca permanent de conscienciació.** I hem de fer revertir això i no abandonar mai aquesta necessitat que tenim com a classe d'anar sumant forces al projecte. És lent, perquè l'amnèsia que ens han injectat és brutal i la Transició va tenir l'habilitat de generar aquests efectes."

La política municipal

"Fent de regidora a Sallent, vaig aprendre moltes coses, com ara quina era la cultura política de les altres formacions que es deien d'esquerres. Enteníem que fèiem un pacte d'esquerres, amb ERC i el PSC, per fer fora CiU, que havia tingut el monopoli del govern durant molts anys. I vam aprendre com funcionen les direccions d'aquests partits i com es rebien trucades preguntant què passava amb la regidora de la CUP. Però s'aprèn sobretot de Sallent en si mateix. Redescobreixes el teu municipi des de moltes altres perspectives. Aprofundeixes i te'n vas a l'arrel de moltes coses. Des que penses una idea, la vols executar i la implements tens un recorregut integral molt interessant. També vam aprendre que, sense un carrer fort, els regidors a l'Ajuntament quedaven bastant a la intempèrie. Si analitzem la política municipal des de la presència a les institucions, arribarem molt poc lluny i per això **apostem per un municipalisme que vagi molt més enllà de la representació institucional.**"

La CUP

"Sempre és bo que tinguem una actitud sincerament humil i no creure'ns que som coses que no som. Crec que és l'única manera d'anar-nos enfortint. **Sempre he descrit la CUP com un exèrcit de persones militants, amb una militància incansable.** Però no som un espai polític pel qual hagin apostat la intel·lectualitat d'aquest país o els observatoris de les facultats de polítiques i sociologia que han abocat tants recursos a animar determinades formacions polítiques. Ens han deixat bastant sols i d'aquí ve una mica aquesta explicació que estàvem mancats de quadres polítics en el sentit estricte. No hem de creure que ho sabem tot. Tampoc hem de pensar que nosaltres no tenim perills i no ens poden passar coses que han passat a altres formacions polítiques. Hem d'estar en alerta permanent i ser conscients que el nostre moviment el que vol generar no és un partit polític clàssic. **No volem allunyar-nos de la presa de decisions assembleària ni de l'aposta per una cultura política que no passa pels polítics professionals,** ni per endeutar-se amb els bancs per obtenir recursos. Són qüestions que hem d'aconseguir que ens acompanyin sempre."

L'independentisme de la CUP

"Som independentistes i com a internacionalistes ens solidaritzem amb la lluita de qualsevol poble

per la seva llibertat. Avui dia, l'independentisme no es pot entendre com una maniobra de la burgesia; no vol dir que no hi hagi burgesia independentista, sinó que és pura democràcia. Amb la realitat que vivim d'oligarquia dominant i una Unió Europea al servei dels poders, **ser demòcrata és defensar la sobirania davant les amenaces.**"

La Unió Europea

"El debat sobre la Unió Europea s'ha d'afrontar parlant clar. És evident que una sortida podria suposar costos, però també que aquells que defensen no sortir-ne haurien d'explicar molt clar què vol dir això. N'hi ha que ens volen fer creure que podem sortir de l'emergència social sense parlar d'aquest tema. El primer que s'hauria de fer és explicar **com es fa per fer polítiques socials amb el pagament del deute i amb les polítiques que vénen imposades des de la UE.** Com es fa per recuperar la gestió de sectors estratègics que entenem que són clau i han de ser nacionalitzats si tenim un TTIP que plana sobre els nostres caps i estarà per sobre qualsevol legalitat existent. Com volen fer un país millor i més just amb els dictats de l'FMI. El que posem sobre la taula és que sortir-ne pot comportar costos i un període transitori en què hi hagi dificultats, però que esperem contrarestar-los amb la sobirania plena."

La CUP al Parlament

"Mai he amagat que en els dos primers debats previs sobre si concórrer a les eleccions catalanes, abans del 2012, **jo em vaig posicionar en contra del salt al Parlament.** Però, quan obtenim tres diputades, jo entro a la seva oficina de suport i això fa que, quan entro per ser diputada, allò no em resulti aliè perquè ja ho conec."

"Jo sempre li discuteixo al David Fernández que el Parlament sigui Matrix; crec que la cambra és molt menys interessant que Matrix. És **un Parlament amb molt poques competències, molt intervingut, amb un marge d'actuació política molt feble** i, a més a més, està fonamentat en unes dinàmiques polítiques dels partits que l'han ocupat tradicionalment que s'instal·len en el pessimisme i la hipocresia política, i això a alguns encara ens costa de suportar."

Els mitjans de comunicació i la CUP

"Mai se'ns havia mediatitzat tant. Hem passat de la marginalitat política en què com a molt es parlava de nosaltres si l'11 de setembre cremàvem alguna bandera al fet que tots els mitjans s'interessin per saber què és la CUP. **Se'ns ha radiografiat d'una manera molt superior a qualsevol altre espai polític.** Hem facilitat que aquest despullament fos televisat. Tenint en compte que no som polítics professionals, no tenim nuclis de 'think tanks' ni som un producte de màrqueting, Déu n'hi do com ens hem preservat. No era gens senzill sobreviure al context en les condicions polítiques que teníem."

"Entre altres motius, **els atacs contra la meva persona quan vaig entrar al Parlament, crec que volien atacar el que som com a CUP.** Les diputades de la CUP som el reflex d'una base i d'unes militants que prenen decisions. Això és una aposta política molt valenta que hem mantingut tot i els atacs perquè deixéssim d'organitzar-nos d'aquesta manera. Identificant la presa de decisions en una única persona es vol desdibuixar aquesta forma política de funcionar. Els atacs anaven a una cultura política concreta."

"La campanya dels insults a les diputades de la CUP que vam denunciar, lluny de disciplinar-me o afeblir-me, em va donar una responsabilitat: **utilitzar els altaveus que tinc per denunciar el masclisme.** Les dones podem ser el que ens doni la gana i no podem generar una imatge que davant

els insults ens repleguem i deixem d'ocupar un espai que també ens correspon.”

Les esquerres

“Quan veus els pressupostos de Junts pel Sí, amb ERC a dins, penses: aquí no hi ha cap canvi de la relació que hem de tenir amb el teixit empresarial, amb les multinacionals, amb els interessos dels de sempre i amb els privilegis. Aquest model d'independència ens preocupa. A l'altre costat tenim unes esquerres que també ens preocupen. Són les que diuen que podem parlar de sobirania en el marc autonòmic. Les que ens diuen que podríem tornar a les quotes de l'Estat del benestar que teníem fa alguns anys —podríem parlar de quines eren...— en el marc autonòmic actual. No és veritat. Creiem que **no és possible tenir la independència sense el control de totes les sobirania ni és possible més justícia i despesa social en el marc autonòmic**. Amb això no vull dir que nosaltres tinguem la veritat ni que siguem els únics que estiguem fent una anàlisi realista de l'actualitat, però ens agradaria tenir un debat més sincer amb aquest teixit d'esquerres i que com a mínim féssim un pacte de no prioritzar el titular, la confrontació i els resultats electorals i mirem de fer una lectura compartida de quina és la situació al país i com podem portar el país al lloc on es mereix.”

Les reflexions d'Anna Gabriel s'han extret de tres entrevistes de CRÍTIC fetes amb l'exdiputada cupaire els anys [2015](#), [2016](#) i [2017](#).